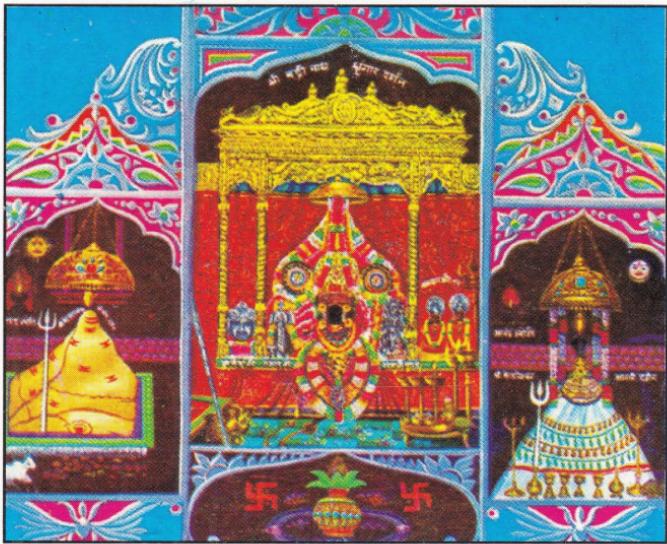

திருக்கேதாரநாதமும்
கேதார கெளி விரதமும்

ஊனகு

திருக்கேதாரநாதம் மூலவர் அலங்காரத்துக்கு முன்பும்,
பின்பும் இது வீணால் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டு
பஞ்சபாண்டவர்களால் வழிபடப்பட்டது.

திருநல்லூர் மூலவர் இது பிருங்கி முனிவரால் பூசிக்கப்பட்டது
இதில் பலதுளைகள் இருப்பது உற்றுநோக்கத்தக்கது.

Srikanthaluxumy A
11/21, Inuvil West
Chunnakam

2007

சிவமயம்

திருக்கேதாரநாதமும் கேதார கௌரி விரதமும்

திருக்கேதார யாத்திரைப் புகைப்படங்களுடன்

மூன்றாம் பதிப்பு:
சித்திரை 2001

NA

வெளியிடுவோர்
இடைக்காடு இந்து நெறிக்கழகம்
இடைக்காடு - அச்சவேலி

திருக்கேதார மகிழை

அறம்பொருள்கள் இன்பம் வீ(டு) அருள்நந்தி ஆரூர்

ஆதியோர் மேவு கயிலை

யங்கிரிக்குத் தெற்கு இலக்கமே இருபதுடன்

ஜியாயி ரம்படியெனும்

நிறைந்தமலை உண்(டு) அவையுள் முதல் மலை இ(து) ஆதலால்

நின்னைக் கவானில் வைத்து

நீள்மந்திர சிங்காதனத்(து) அம்மையுடன் மேவும்

நிருமலன் வெள்ளி வெற்பில்

பிறந்திறந்த துழலாமல் ஆனந்த அமுதுண்(டு)

பெருவாழ்வு பெற்றிருக்கப்

பேராசை யுற்றோர்ச ரீரத்துடன்வரப்

பெரியவருள் முத்தி வாய்தல்

திறந்திருக் குஞ்சிவன் கேதாரம் வாழ் முருக

சிறுதேர் உருட்டியருளே

தேகம் விட(டு) உன் சந்திதிக்கடிய னேன்வரச்

சிறுதேர் உருட்டியருளே.

கேஷத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்

சிவமயம்

முகவரை

இடைக்காடு இந்து நெறிக்கழகம் தமது பதினாறாவது கழக வெளியீடு களான திருவெம்பாவை -திருப்பள்ளியெழுச்சி, கோளறு திருப்பதிகம், திருவருட்பாமாலை, திருப்பெருந்துறைக்கோயில் ஸ்தல புராணம், அபிராமி அந்தாதி, திருவிளக்கு வழிபாடு, நவக்கிரக தோத்திரம், நித்திய கருமவிதியும் சைவ அனுட்டான விதியும் விளக்கமும், திருமுறைத்திரட்டு, தமிழ் வேதப்பா மாலை, திருக்கேதார நாத மும் கேதாரகெளரி விரதமும், திருப்பள்ளியெழுச்சி திருவெம்பாவை - திருப்பாவை, திருக்கேதார நாதமும் கேதார கெளரி விரத மும் (இரண்டாம் பதிப்பு) திருவாசகத் தேன் துளிகள், சனி பகவான் வழிபாடு முருகன் புகழ்மாலை ஆகிய நூல்களைத் தொடர்ந்து பதினொழாம் வெளியீடாக திருக்கேதார நாதமும் கேதாரகெளரி விரதமும் என்னும் நூலை மூன்றாவது பதிப்பாக வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றது.

1992ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் யான் எனது பாரியாரூடன் மேற் கொண்ட வட இந்தியத் திருத்தலப்புனித யாத்திரையின் போது இமயமலையில் உள்ள ஹரித்துவார், ரிஷிகேசம், தேவப்பிரயாகை, உத்திரப் பிரயாகை, குப்தகாசி, சோனப்பிரயாகை, கெளரி குண்டம், திருக்கேதாரநாதம், நந்தப்பி ரயாகை, ஜோதிமடம், பத்திரிநாதம், போன்ற முக்கிய தலங்களைத் தொடர்ந்து 1996 ஆண்டு அமரநாதம் குறுஷேத்திரம்பஞ்சாப் பொற் கோயில் நேபாளத் தீல் உள்ள பசுபதி நாதம். 2000ம் ஆண்டு இராமேஸ் வரத்தில் இருந்து மேற்குதிபெத்தில் உள்ள திருத் க்கைலாயம் - மானச ரோபார் வரையிலும் உள்ள பல புண்ணிய திருக்கோயில்களைத் தரிசித்தும், புனித நதிகளில் நீராடியும் திரும்பிய தைய நி�ந்து எனது நண்பர்களில் பலர் எமது புனித தல யாத்திரையின் அனுபவங் களைத் தொடர்ந்தும் பத்திரிகை மூலமாகவும், புத்தக மூல மாகவும் பக்தர்க் ஞக்ஞத் தெரியப்படுத்தினால் அவர்களும் அவ்வான் மீக அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வார் என்ற அன்புக்கட்டளைக் கிணங்க, பல ஆன்மிகக் கட்டுரை கள் வீரகேசரி, தினத்தந்தி, தினக் குரல் போன்ற பிரபல பத்திரிகைகளில் பல வருட காலங்களாகப் பிரசர மாகி வருவது பலரும் அறிந்த விடயமே. எனது கட்டுரைகளைத் தமது பத்திரிகைகளில் பிரசரிக்கும் நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும் ஆசிரியர். பெருந் தகைகளுக்கும் எனது உளம் களிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

நம் தாய்க் குலத்தோர் பலர் கேதாரகெளரி விரதம் பற்றிய நூலையும் கழகச்சார்பில் வெளியிட்டால் சகலரும் பயன் பெறுவர் எனக் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க கேதார நாதம் என்றால் என்ன? அது எங்குள்ளது? கேதாரகெளரி என்பவர் யார்? அவர் அனுஷ்டித்த விரதம் தான் என்ன? அதனால் அவருக்குக்கிடைத்த பலன்கள் என்ன? அதை எப்படி அனுஷ்டிக்க வேண்டும்? இதனால் மானிடராகிய நாம் பெறும் பலாபலன்கள் யாவை? என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விடையாக இது சம்பந்தமான திருக்கோவில்களுக்குச் சென்றுதரிசித்து அங்கு யாம் பெற்ற ஆன்மிக அனுபவங்களையும் இது சம்பந்த மான நூல்களில் வாசித்தறிந்த அறிவையும் கொண்டு இந்நூலை மூன்றாம் பதிப்பாக வெளியிட எல்லாம் வல்ல கேதாரநாதரும் கெளரி அம்பா ஞம் அருள்பாவித்துள்ளார்கள்.

கேதாரகெளரி விரத காலங்களில் தினமும் அதி முக்கியமாகப் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஆகியோரால் கேதார நாதர் மேல் பாடப்பட்ட தேவாரப்பதிகங்களையும், கெளரிகாப்புப்பாடலையும். விநாயகர், சிவனுக் குரிய அர்சனை மந்திரங்களையும் இதில் உள்ளடக்கியுள்ளேன். இரு நாயன் மார்களும் இத்தேவாரத்திருப்பதிகங்களைத் தென்னிந்தி யாவில் இருந்து கொண்டே தம் ஞானக்கண் கொண்டு தரிசித்து பாடி னார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இமயமலை யாத்திரீகர்களின் நலன் கருதி அங்குள்ள முக்கிய புண்ணிய திருக்கோவில்கள், புனித நதிகள் போன்றவற்றின் இருப்பிடங்களைக் குறிக்கும் வரைபடம் ஒன்றும், ஆலய வழிபாடு என்னும் கட்டுரையையும் இத்துடன் இணைத்துள்ளேன். இந்நூல் ஆன்மிக ஈடேற்றத்திற்கு உறுதுணையாக விருப்பது மாத்திரமல்லாமல் கேதார நாதரை நேரில் கண்டு தரிசிக்காத வர்களும் தம் மனக்கண்கொண்டு தரிசித்த உணர்வும் பேரின்பழும் பெறுவர். மேலும் இந்நூலைப் பிரசரித்து வெளியிட்டமைக்காக இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் 07.09.1997ல் கொழும்பில் நடை பெற்ற அருள் நெறி விழாவில் இந்நூலின் எழுத்தாளராகிய என்னைப் பாராட்டி கெளரவித்து பொற்கிழியும், சான்றிதழும் வழங்கிய மைக்காக எனது மனமார்ந்த நன்றியை மேற்படி திணைக்களத்திற்கு எனது சார்பாக கவும் இடைக்காடு இந்து நெறிக்கழகச் சார்பாகவும் தெரிவித்துக் கொள் கின்றேன்.

24/5,59வது ஒழுங்கை
மன்னிங் பிளேஸ்,
வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு-06
தொ.பே. 590016

வேல். சுவாமிநாதன்
தலைவர்
இடைக்காடு இந்து நெறிக்கழகம்,
இடைக்காடு, அச்சுவேளி
07.05.2001

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1.	திருக்கேதார நாதம் யாத்திரை	01
2.	கேதார கெளரி விரத வரலாறு	05
3.	புண்ணியவதி, பாக்கியவதி கதை	10
4.	திருஞானசம்பந்த சவாமிகள் தேவாரம்	13
5.	சந்தர மூர்த்தி சவாமிகள் தேவாரம்	15
6.	கெளரி காப்புப் பாடல்	17
7.	கேதாரீஸ்வரர் பூஜாவிதி	20
8.	ஆலய வழிபாடு	22

பட விளக்கம்

1. முன் அட்டை :- அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருக்கயிலாயத்தில் சிவனைப் பிரிந்த உமை கேதாரகெளரி விரதமனுட்டித்த பலனால் இருவரும் திருக்கேதார நாதத்தில் தமது வாகனங்களில் வந்திறங்கி இலிங்க உருவாக ஒன்று சேர்ந்த அருட்காட்சி.
2. முன் அட்டை உள்மேற்படம் :- திருக்கேதாரநாத மூலவர் அலங்காரத்திற்கு முன்பும் பின்பும்
3. முன் அட்டை உள் கீழ்ப்படம்:- திரு நல்லூர் மூலவர் இப்பொன் இலிங்கம் பிருங்கிமுனிவரால் பூசிக்கப்பட்டது. இதில் பல துளைகளிருப்பது உற்று நோக்கத்தக்கது. இது ஒரு நாளில் ஐந்து நிறங்களில் அருட்காட்சி தரும்.
4. பின் அட்டை வெளிப்பக்கம்:- திருக்கயிலாயத் தில் சிவனைப் பிரிந்த உமை கேதார கெளரி விரத மனுட்டித்த பலனால் இருவரும் திருக்கேதாரத்தில் தம் தம் வாகனங்களில் வந்திறங்கி இலிங்க உருவாக ஒன்று சேர முன்னுள்ள திருக்காட்சி
5. பின் அட்டை உள் மேற்படம்:- திருக்கேதார நாதம் திருக்கோவி வின் முன்பக்கத் தோற்றமும்; பனிமலையும்.
6. பின் அட்டை உள் கீழ்ப்படம் - குதிரை மூலம் திருக்கேதாரநாதம் மலை உச்சிக்குச் சென்றடைந்த பெண் யாத்திரீகர்.

திருக்கேதார நாதம் யாத்திரை

இமயமலைச்சிகரத்தில் கைலாயம், பசுபதிநாதம், அமரநாதம், கேதாரநாதம், பத்திரிநாதம் என்று பஞ்சநாதங்கள் உண்டு. கைலாயம் தீபேத்தில் மலை உருவிலும், பசுபதிநாதர் நேபாளத்தில் பஞ்சமு கேஸ்வரராகவும் இந்தியாவின் வட எல்லையில் அமரநாதர் பனிக் கட்டியிலான இலிங்க அமைப்பிலும், கேதாரநாதர் ஏருதுவின் ஏரி உருவில் அமைந்த சுயம்புவிங்கமாகவும், பத்திரி நாதர் சாளக்கி ராமத்தி வான் நாராயணனாகவும் கோயில் கொண்டுள்ளனர்.

இத்திருத்தலங்களைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பு எல்லாருக்கும் கிடைப் பதில்லை, முன் செய்த நல்வினைப் பயனாலும், உடலில் வலிவும், உள்ளத்தில் தென்பும், கருத்தில் நிறைய ஆர்வமும், திருவருள்துணை யும் கிடைக்கப் பெற்றவர்களுக்கே இப்பேறு கிடைக்கும். மேலும் இவ்வருட் தலங்களில் பசுபதி நாதரைத் தவிர மற்றைய சேத்திரங்களை நாம் நினைக்கும் பொழுது எல்லாம் சென்று நேரில் தரிசிக்கமுடியாது. ஆண்டில் ஆறுமாதகாலம் நல்ல உறைபனிக்குள்ளேயே மூர்த்தியும் கோவிலும் புதைந்து கிடைக்கும். பனி உருகும் காலமாகிய வேனிற் காலம் தான் சென்று தரிசிக்க முடியும்.

மலைகளில் சிறந்தது இமயம், நதிகளில் சிறந்தது கங்கை, தெய் வத்தில் சிறந்தவர் சிவன், இவ்வுன்னத அதிமேன்மையுடைய மூர்த்தி, ஸ்தல, தீர்த்தச் சிறப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது கேதார நாதம். இத்திருத்தலத்தை தரிசிப்பதற்கு வைகாசி தொடக்கம் ஐப்பசி மாதம் மட்டுமே உகந்த காலமாகும். ஆறுமாத காலம் மானிடரும், ஆறுமாதகாலம் தேவரும் பூசிப்பர் என்பர். இக்கோவிலின் திருக்கதவை மார் கழி மாதம் கருவறையில் புஸ்பங்களையும், தீபத்தையும் ஏற்றி வைத்து அடைப்பர். பின் வைகாசி மாதம் திறக்கும் போது ஆறு மாதம் முன் ஏற்றிவைத்த தீபம் எரிந்து கொண்டும், பூக்கள் வாடாமலும் இருக்கும். இவ் அற்புதத்தைப் பார்ப்பதற்காக பல அடியார்கள் கதவுதிறக்கும் முதல் நாளே செல்வதுண்டு. பனிக்கட்டியினால் மூடப்பட்டிருக்கும் கோயில் கதவுகளை முதல் நாள் கோடரி கொண்டு பனிக்கட்டிகளை வெட்டியகற்றிய பின்பே திறப்பர்.

திருக்கேதார நாதரைத் தரிசிப்பதற்கு சென்னையில் இருந்து 2200 கி.மீ. தூரத்தை விரைவு புகையிரத்தில் தொடர்ந்து 36 மணித்தியாலும் பிரயாணம் செய்து டெல்லியை அடைந்து, அங்கிருந்து 200 கி.மீ தூரம் பஸ்சில் ஹரித்துவார் வரைசென்று, பின் அங்கிருந்து 235 கி.மீ. தூரம் மலையில் ரிஷி கேசம் ஊடாக பஸ்மூலம் சென்று, கெளரிகுண்டத்தை யடைந்து, அங்கிருந்து கேதார நாதத்தை 14 கி.மீ தூரம் கால் நடையாக வோ, டோலி மூலமாகவோ, பல்லக்கிலோ, குதிரையில் ஏறியோ சென்றடையலாம்.

மலைப்பிரதேசப் பிரயாணத்தின் போது பனி மூடிய மலைச்சிகரங்களை மிக அருகில் காணலாம். பனி வெயிலில் உருகி ஒடுவது வெள்ளியை உருக்கி ஊற்றியது போல் இருக்கும். இக்காட்சிகளைக் காணும் போது பாரதியாரின் பாடவில் உள்ள “வெள்ளிப்பனி மலை மீதில் உலாவுவோம்” என்ற அடிகள் தான் எம்மனதில் தோன்றும். வழி நெடுக மலையில் இருந்து சிறு சிறு அருவிகளாகத் தண்ணீர் கொட்டிக் கொண்டே இருக்கும். இந்நீர் கீழே அதளபாதாளத்தில் விழுந்து பேரிரைச்சலுடன் பயங்கர வேகத்துடன் நதியாகப் பெருக்கெடுத்து ஒடுவதைப் பார்த்து மகிழலாம். இந்நதியில் ஒடும் பளிங்கு போன்ற பரிசுத்தநீரை அள்ளிக் குடிக்கவும், அதில் நீராடவும் மிக மிக ஆசையாக இருக்கும். உறைபனியிலிருந்து உருகிவருவதால் நீர் அதிக குளிராக இருக்கும். இவ் ஆற்று நீரே கங்கை நதியாக பல புண்ணிய ஸ்தலங்கள் ஊடாகப்பாய்ந்து பல மூலிகைகளைக் கழுவிக் கொண்டு வங்கக் கடவில் சங்கமமாகின்றது. இதனால் இக்கங்கை நதியில் நீராடியவர் களும், இப் புனித நீரை பருகியவர்களும் அவர் தம் அகம் புறம் பரிசுத்தமாவதுடன் தீராத வினைகளும், நோய்களும் நீங்கும் என்பர். அது மாத்திரம் அல்ல காசியில் உள்ள கங்கைக் கரையில் இறந்த ஆத்மாக்களின் காதுகளில் இறைவன் தாரகமந்திரத்தை ஒதி முத்திய டையச் செய்கின்றார். இதனாலன்றோ “காசியில் இறக்க முத்தி என்பர்” இராமகிருஷ்ணபரமகம்சர் காசி விகுவநாதரைத் தரிசிக்கச் சென்ற போது கங்கைக் கரையில் உள்ள மணிகர்ணிகா கட்டடத்தில் இக் காட்சி யை அவர் தம் ஞானக்கணக்களால் கண்டதாக பரமகம்சர் சரித்திரம் கூறும். மேலும் பல வருடங்களுக்கு முன் திரிவேணி சங்கமத்தில் எடுத்துப்

போத்தலில் அடைக்கப்பட்ட கங்கை நீர் இன்றும் பரிசுத்தமாக இருப்பது இதற்கு மேலும் சான்றுபகரும்.

12 வருடங்களுக்கொரு முறை நடைபெறும் கும்பமேளா தீர்த்த விழா 2001ம் ஆண்டு தை மாதம் அலகபாத்திலுள்ள திருவேணி சங்க மத்தில் ஒரு மாதகாலமாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் ஆயிரக் கணக்கான மகரிஷிகளும் பல கோடிக் கணக்கான பக்தர்களும் உலகின் பல பாகங்களிலிருந்து வந்து கலந்து கொண்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இமயமலையில் பிரயாணம் செய்யும் போது குளிர்மிகவிருப்பதால் உடம்பைக் கம்பளி ஆடை, கால் உறை, கையுறை, ஸ்வெற்றர், குல்லாய், மவ்ளர் போன்றவற்றால் மூடியிருந்தால் குளிரின் கடுமை அதிகம் தெரியாது. கெளரி குண்டத்தில் இருந்து கேதாரநாதரை அடையும் வரை ஒற்றையடிப்பாதையால் நடந்தோ, குதிரையிலோ, டோலியிலோ, பல்லக்கிலோ தான் 14 கி.மீ தூரத்தை சொல்ல வேண்டும். மலையில் சில இடங்களில் செங்குத்தாகவும் ஏறவேண்டும். ஊன்றுகோல் அச்சிரமத்தைக் குறைக்கும். அடிக்கடி அப்பிரதேசத்தில் மழை பெய்வதால் மழை யங்கியுடனும், நடக்கும் போது பருக்கைக் கற்கள் பாத்தைப் பதம் பார்க்கா வண்ணம் கனவஸ் சப்பாத்துடனும் செல்லவேண்டியுள்ளது. போகும் பாதையில் உணவுக் கடைகள் அதிகம் இல்லை. யாத்திரீகர்கள் உலர்ந்த திராட்சை, பேரீந்து, குளுக்கோஸ், பிள்கற், தேனீர் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்வது நன்றா. பாதை வளைந்து வளைந்து தான் செல்லும். சில இடங்களில் ஒருவர் பின் ஒருவராகவும், மலைப் பாறைப்பக்கமாகவும் செல்ல வேண்டியுள்ளது அடுத்த பக்கமாக சென்று தடுக்கி விழுந்தால் அதளபாதாளத்தைத் தான் அடைய நேரிடும். அப்படியாக ஒரு சம்பவமும் இது வரை நடந்ததில்லை என அங்குள்ளோர் கூறினர். காரணம் யாத்திரீகர்களின் மனம் வாக்கு காயம் யாவும் சிவன் வசமாக கேதாரநாத்கீஜ் என்ற கோஷத்துடன் மலை ஏறுவதால் எதுவித விபத்தோ, பயமோ, துன்பமோ அனுவளவும் ஏற்படுவதில்லை. இறைவன் சன்நிதியை அனுக அனுக உடல் வேறு உயிர் வேறு என்ற நிலை மாறி, இரண்டும் ஒன்றென்ற நிலையாகி, உறைபனிக் குளிரினால் அங்கமெல்லாம் இல்லாதொழிந்த உணர்வடைந்து, பந்தபாசம், சொத்துசுகம் எல்லாம் மறந்த நிலையடைந்து மனம் பரிபக்குவும் அடையும் நிலை பெறுவர்.

திருக்கோயிலுக்கருகில் மந்தாகினி நதிபாய்கின்றது மூலவர் சுயம்புவிங்க உருவ அமைப்பில் உள்ளார் 12 யோதிர் இலிங்கத்தில் இது 11 வது ஆகும். பிரிங்கி முனிவரால், உமை கேதார கெளரி விரதம் அனுட்டித்து கேதாரநாதரின் இடது பாகம் பெற்ற புண்ணியஸ்தலம். பஞ்ச பாண்டவர்கள் பாரதப் போரினால் ஏற்பட்ட வீரகத்தியும் பிரமகத்தியும் ஆகியதோன்கள் நீங்கப் பூசித்த புனிதஸ்தலமும் இதுவே. திருஞானசம்பந்தரும், சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரும் கேதார நாதர் மேல் தேவாரம் தலா ஓவ்வொரு பதிகம் பாடியுள்ளனர். இவ்விருபதிகங்களும் திருக்கோவிலின் வெளிமதிலின் உள்ப்பக்கத் தில் மிக அழகாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கோவிலின் மேற்குப் பக்கத்திலிருந்து சிறிது தூரத்தில் உள்ள மலை எக்காலத்திலும் உறைபனியால் மூடப்பட்டே இருக்கும். இதிலிருந்தபனி உருகியே மந்தாகினி நதியாகப் பாய்கின்றது. இப் பனிமலையில் ஏறி இறைவ னுடன் இரண்டறக் கலந்தவர்களும் உண்டு என்பர் அங்குள்ளோர். இங்குள்ள பூசகர்களை றாவல்ஜி என்றே அழைப்பர். பூசை வடநாட்டுப்பாணியில் நடைபெறுகின்றது. இத்திருத் தலம் 11,750 அடி உயரத்தில் உள்ளது. எமது சிவனைளி பாதமலையின் உயரம் கிட்டத்தட்ட 7,000 அடி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மலை ஏறும் முன்பும் இறங்கிய பின்பும் 11,000 அடி உயரத்தில் உள்ள கெளரி குண்டத்தில் சுடுநீர் ஊற்றில் நீராடுவர். இதனால் மலை ஏறி இறங்கியகளைப்போ உடல் வலியோ தெரிவதில்லை.

குறிப்பு:-

கேதாரகெளரி விரதத்தை அனுட்டிக்கும் பெண்களுக்குத் தோரணக் காப்புக் கட்டும் தினத்தில் மாதவிடாய் ஏற்பட்டால் தோரணக்காப்பை சுவாமியறை போன்ற புனிதமான இடத்தில் வைத்து அடுத்த அமாவாசைத் தினத்தில் அணியலாம்.

இறை சிந்தையுடன் ஸ்தல யாத்திரை செய்வதாலும், புனித நதிகளில் நீராடுவதாலும் ஏற்படும் நற்பயன்களை சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் தமது ஆறாவது தேவாரம் மூலம் எமக்கு எடுத்தரைக்கின்றார்.

கேதார கெளரி விரத வரலாறு

திருக்கைலாயத்தில் உள்ள வசந்தமண்டபத்தில் சிவன் பார்வதி தேவியுடன் கொலுவீற்றிருந்தபோது தேவர்கள், முனிவர்கள், திக்குப் பாலகர்கள், கிரகவர்க்கத்தினர். முதலியோர் சென்று இருவரையும் வலம் வந்து வணங்கி நின்றனர். அப்பொழுது அங்கு வந்த அதிதீவிர சிவபக்தரான பிருங்கி முனிவர் சிவனுடைய அனுக்கிரகவசத்தினாலே பார்வதியை விட்டு சிவனை மட்டும் வலம் வந்து வணங்கி நின்றார். இதனை அவதானித்த தேவி சிவனை நோக்கி உங்களை மட்டும் இம் முனிவர் வணங்கியதன் காரணம் யாது? என்று வினவ, உமையே! உனக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவைத் தேகத்துக்கும் உயிருக்கும் உள்ள உறவு போல் என்ற ஒரு கொள்கையுண்டு இதன் பிரகாரம் தேகப்பற் றோடு வாழும் எவரும் என்னையும் உன்னையும் சேர்த்து வழிபடு வார்கள். உடல் பற்றை முற்றாக நீங்கியோர் உயிர் விஷயத்திலேயே முற்றும் பற்றுள்ளோராகி தனிப்பட்ட என்னையே வணங்குவோர் ஆவார்கள். அத்தகையவர்களில் பிருங்கி முனிவரும் ஒருவரே சிவ சிவ என்று ஈசன் நாமத்தை செபிப்பவர்கள் இறுதியில் சக்தி எழுத்தாகிய “வா” வை விட்டு சி எழுத்தாகிய “சி” யை மட்டும் செபிக்கும் விதியும் உண்டு “சி” மட்டுமே முத்திப்பஞ்சாட்சரம் என்ற கருத்தும் உண்டு இதை நம் சைவசித்தாந்தம் கூறும். இதைச் செவியுற்ற உமை அப்படி யானால் பிருங்கி முனிவரின் சக்தியை முற்றாக நீக்கி விடுகின்றேன். அதன் பின் அவர் எப்படி இயங்குகின்றார் என்றுபார்ப்போம் என்று கூறியபடி பிருங்கியின் உடல் வலுவை முற்றாக விலக்கிவிட்டார். அப்பொழுது பிருங்கி முனிவர் ஊன் உதிரப்பசையற்ற வெறும் எலும் புக்கூடாகி நடக்க முடியாமல் தள்ளாடியநிலையில் இருக்க, சிவபெரு மான் அவர்கையில் ஊன்று கோல் ஒன்று கிடைக்க வகை செய்தார். இதனைப் பெற்ற பின்பும் முனிவர் மூன்றுகாலராய் மீண்டும் சிவனை மட்டும் கற்றி வழிப்பட்டார்.

சிவபெருமானின் இச்செய்கையால் அவமானம் உற்ற பார்வதிதே

வியார் அக்கணமே கைலையை விட்டு நீங்கி பூவுலகம் வந்து கெளதம் முனிவரின் ஆச்சிரமத்தில் உள்ள ஒரு வில்வமரத்தடியில் வீற்றி ருந்தார். அப்பொழுது பன்னிரண்டு வருடங்களாக மழையின்றி உலர்ந்து வாடியிருந்த விருட்சங்கள் எல்லாம் துளிர்த்து, தழைத்து, புஷ்பித்து காய்த்து பழுத்ததையும் பூக்கள் எல்லாம் நறுமணம் வீசியதையும் கண்ணுற்ற கெளதவ முனிவர் அதிசயித்து இத்திடீர் மாற்றத்திற்குரிய காரணத்தையும், இதன் மூல கர்த்தா யார்? என்பதையும் தம் ஞானக் கண்களினால் கண்ட முனிவர் உடனே பார்வதி அம்மையை அணுகி, தாயே தாங்கள் என் ஆச்சிரமத்துக்கு வந்து இப்படித் தரையில் அமர்ந்திருக்கலாமா? என்று கூறி, தன் மந்திர சக்தியினால் சிம்மாசனம் அமைத்து அதில் அம்பாளை வீற்றிருக்கச் செய்து, பூசித்து வணங்கி நின்று. அம்மையே! தாங்கள் கைலையில் இருந்து தங்கள் பிரிய நாயகரைப் பிரிந்து இங்கு வந்ததன் காரணம் யாதோ? என்று விநயகமாக வினாவ, அம்மையும் கைலாசத்தில் பிருங்கி முனிவரினால் தமக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைக் கூறி கெளதம் மகரிஷியே! எதிர்காலத்தில் நம் நாயகரை மட்டும் வணங்கும் வழக்கத் துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். நானும் நாயகரும் ஒரே உருவில் சரிபாதியாக ஒன்றிணைய வேண்டும். இதனால் எம்மை எவரும் தனித்தனியே வணங்கும் நிலை ஏற்படாதல்லவா? எனக்கூறி இந்நிலையையாம் அடையாளம் உபாயம் கூறும் என்று பார்வதியம்மை கெளதம் முனிவரைக் கேட்க அவர் அம்மையை வணங்கி, தாயே! தேவோர் திருவளக்கருத்து சுலபமாக நிறைவேற ஒரு விரதம் இருக்கின்றது. அதற்குக் கேதார கெளரி விரதம் என்பார்கள். இவ்விரதத்தை இது வரையாரும் அனுட்டித்ததில்லை. இதைத் தாங்கள் அனுட்டித் தால் தாங்கள் விரும்பும் வரத்தைப் பெறுவது மாத்திரம் அல்லாது இப்பூவுலகிலும் இவ்விரதம் நடைமுறைக்கு வந்து மானிடரும் தாங்கள் விரும்பும் வரங்களை வெகு இலகுவில் பெற வழியுண்டாகும் என்றார். இதைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்த தேவி கேதார கெளரி விரதத்தை அனுட்டிக்கும் முறையாது? எனக் கேட்க முனிவரும் பின்வருமாறு விபரமாகக்கூறினார்.

இவ்விரதம் பெரும்பாலும் புரட்டாதி மாதச் சக்கில பட்ச நவமி அல்லது அதற்கு முன்பின்னாக அட்டமி தசமி தினத்தில் ஆரம்பித்து ஜப்பசி மாதத்து கிருஷ்ண பட்சத்தீபாவளி அமாவாசையில் முடிவுறும். இது இருபத்து ஒரு நாள் விரதமாகும். இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்போர் ஒவ்வொரு நாளும் ஸஞ்சானம் செய்து சந்தியாவந்தனம் முடித்துக் கொண்டு ஆலமரத்தடியில் அல்லது பொருத்தமான வேறு விருட்சத்தி னடியில் ஈரமண்ணால் சிவலிங்கம் பிடித்துவைத்து முறைப்படியே இலிங்கத்தில் கேதாரேஸ்வர ஆவாகணம் செய்து நீர் தெளித்து விழுதி, சந்தனம் புஸ்பம், மாலை, பட்டு என்பவற்றால் அலங்கரித்து பின் அர்க்கியம், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம் முதலிய எல்லா உபசாரங்களுடனும் பூசை செய்தல் வேண்டும்.

பூசைக்கு நைவேத்தியமாக எள்ளுருண்டை, மஞ்சளுருண்டை, அதிரசம், வாழைப்பழம், தேங்காய், தாம்பூலம் என்பன இடம் பெற வேண்டும். நைவேத்தியம் சமரப்பிப்பதில் இந்த பூசைக்கு ஒரு விசேட ஒழுங்குண்டு. ஆரம்பத்தினமாகிய முதல் நாள் ஒரு எள்ளுருண்டை, ஒரு மஞ்சளுருண்டை, ஒரு அதிரசம், ஒரு வாழைப்பழம், ஒரு தேங்காய், ஒரு வெற்றிலை, ஒரு பாக்கு என்பன நைவேத்தியமாக இடம் பெறவேண்டும். அடுத்த இரண்டாம் நாள் அவை இரட்டிப்பாக அதி கரிக்கும். இப்படியாக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொன்றாக அதிகரித்து இறுதிநாளாகிய இருபத்து ஓராவது நாள் நைவேத்திய திரவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் இருபத்தொன்றாக அமையும். மேலும் இருபத் தொரு பட்டுநூல்களை ஒன்றாக முறுக்கி இலிங்கத்தில் முதல் நாளே சாத்தி வைக்க வேண்டும். இதை தோரணக் காப்பு என்பர். பூசைமுடிவில் ஒவ்வொரு நாளும் சிவலிங்கத்தை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து குறித்த தோரணக்கயிற்றில் ஒரு முடிச்சை இடல் வேண்டும். இரண்டாம் நாள் இரு முறை வலம் வந்து ஒரு முடிச்சை இடவேண்டும் இப்படியாக நாட்கள் ஏற ஏற வலம் வருதல் அதிகரித்து கடைசிநாள் இருபத் தொரு முறை வலம் வந்து இருபத்தோராவது முடிச்சை இடல் வேண்டும்.

இப்படியாக இருபத்தொருநாள் வழிபாடு நிறைவு பெற்றபின் கேதாரநாதரின் அருளை வேண்டித் தோரணக்காப்பை தம் இஸ்டப்படி முன்கையிலோ, புயத்திலோ, கழுத்திலோ தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இத்தோரணம் அடுத்தவருடம் விரதம் அனுட்டித்து இது போன்ற மறு தோரணக்காப்பு கட்டப்படும் போது மட்டுமே இக்கயிறு விலக்கப்பட்டு விலக்கியகயிற்றையும் பூசித்த இலங்கத்தையும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் விட்டு விட வேண்டும்.

இவ்விரதம் அனுட்டித்தவர் பூசைக்கு உபயோகித்த தீர்த்தத்தை யும், நெவேத்தியம் செய்யப்பட்ட உணவுப் பண்டங்களையும் மட்டு மே உண்ண வேண்டும். இவ்வாறு பார்வதி தேவியின் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்தால் தீபாவளி அமாவாசையில் அன்று பரமேஸ்வர் இடப வாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்து காட்சி கொடுத்துத் தேவியின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வார் என்று கொதம முனிவர் விரத விபரத்தைக் கூறினார்.

இதைக்கேட்டு திருவுளம் பூரித்த தேவி முனிவர் மூலமாக வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து முனிவரையே குருவாக வைத்து முறைப் படி விரதத்தை அனுட்டித்ததும் தீபாவளி அமாவாசையன்று இறைவன் உமைமுன் தோன்றி அவரை இமயமலைக்கு அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள திருப்பதியில் தமது திருவுருவில் இடது பாகத்தை தந்து அருளினார். இத்தெய்வீக நிகழ்ச்சிநடைபெற்ற ஸ்தலமே கேதாரநாதம் ஆகும். இங்கு கோவில் கொண்டுள்ள அர்த்த நாரீஸ்வரருக்கு கேதாரநாதர், கேதார கெளாி என்ற பெயர்கள் அன்று தொட்டு வழங்கலாயின.

இறைவனும் இறைவியும் ஓர் உருவில் தாம் சரிபாதியாக இணைந்த பின்பும் பிரங்கி முனிவர் தன் வழிபாட்டு முறையை அதாவது சிவனை மட்டும் வலம் வந்து தரிசிப்பதை கைவிடவில்லை சிவனும் பார்வதியும் இலங்கவருவில் சரிபாதியாகவிருப்பதை யுணர்ந்து பிரங்கி முனிவர் தனது தபோபலத்தால் மிகவும் சக்தி

வாய்ந்த வண்டின் உருவமெடுத்து இலிங்கத்தின் நடுமையத்தில் பின் புறமாக விருந்து துவாரமுன்டாக்கி இலிங்கத்தின் வலப்பாகத்தை மட்டும் வலம் வந்து வணங்கித் தம்கருத்தை நிறைவேற்றினார். தம்பெயரையும் அர்த்தபூர்வமான பெயராக்கிக் கொண்டார். (பிருங்கம்-வண்டு) அவர் பூசித்த இலிங்கம் அவரின் செயற்பாட்டுக்கு இலக்கான துளை உள்ள இலிங்கமாகத் திருநல்லூர்த்திருப்பதியில் மூலவரையில் இருப்பதை இன்றும் காணலாம். சவாமி பொன் வண்ணமாக இருக்கின்றார் ஒரு நாளில் ஐந்து வர்ண மாகத் தோன்றுகின்றார். இவ்விங்கத்தில் சிலதுவாரங்களும் உண்டு இவ்விறைவனே திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்குத் திருவடி தீட்டிஷ செய்தார். அமர்நீதி நாயனார் முத்தி பெற்ற ஸ்தலமும் இதுவே. அப்பரும் சம்பந்தரும் இத்திருக் கோவி விண்மேல் தேவாரம் பாடியுள்ளனர்.

இவ் வண்ணம் பார்வதி தேவியால் அனுட்டிக்கப்பட்ட இவ்விரதம் நாளாடைவில் பூவுலகிலும் பிரசித்தியாகியது. இக்காலத்தில் பக்தர்கள் இவ்விரதத்தை கோவில்களில் உள்ள சிவாசாரியார்கள் மூலம் தோரணக்கையிற்றில் இருபத்தொரு முடிச்சு இடுவித்து அதனைச் சிவலிங்கத்தில் சாத்தி இருபத்தோராவது நாள் அதைப் பெற்றுக்கட்டு வார்கள்.

இவ்விரதத்தை மனம், வாக்கு, காயம் அத்தனையும் திருக்கேதாரநாதர் வசமாகவிருந்து பக்திசிரத்தையுடன் தொடர்ந்து அனுட்டித்துத் தாம் விரும்பிய வரங்களைப் பெற்று நல் வாழ்வு பெற்றவர் எண்ணி வர். இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து வாழ்க்கையில் மேல் நிலை அடைந்ததும் விரதத்தை அகம் பாவத்தாலும், பணச் செருக்காலும் தொடராமல் விட்டவர் பெற்ற துன்பம் அளப்பரியது இதை விளக்கும் ஓர்க்கதையும் உண்டு.

புண்ணியவதி பாக்கியவதி கதை

உச்சயினி என்ற நகரத்திலே வாழ்ந்த ஒரு ஏழை வைசிக அறிஞனின் இரு அழகிய புதல்விகளாகிய புண்ணியவதி யும், பாக்கிய வதி யும் இவ்விரதத்தின் மேன்மையை, சித்திராங்கதன் என்ற சிவபக்தன் மூலம் அறிந்து தங்கள் ஏழ்மை நீங்கவும் நல்ல கணவர்களைப் பெறவும் கருதி இவ்விரதத்தை தொடர்ந்து பக்திசிரத்தையுடன் அனுஸ்தித்து வந்தனர். இதன் பயனாக எல்லாம் வல்ல இறைவன் கடாடசத்தால் இருவரையும் இருவேறு இராஜகுமாரர்கள் கண்டு காதலித்து விவாகம் செய்து கொண்டனர். புண்ணியவதியை உச்சயினி மன்னனின் மகனும், பாக்கியவதியை சோழ அரசனின் மகனும் மனைந்ததால், அவர்கள் பட்டத்து இராணிகளாக வாழ்ந்து வந்தனர். சில வருடங்களில் அரசபோக வாழ்வால் மமதையும், அகங்காரமும், செல்வச் செருக்கும் பெற்ற பாக்கியவதி தான் பெற்ற அரசபோக வாழ்க்கை தன் அழகால் கிடைத்ததே ஒழிய விரத அனுட்டானத்தால் அல்ல என்ற எண்ணம் கொண்டவளாகி தான் தொடர்ந்து அனுட்டித்து வந்த கேதாரகளரி விரதத்தை விட்டாள். இதன் விளைவாக வேற்றரசன் சோழ அரசனின் இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றி அவர்களை நாடு கடத்தியும் விட்டான். இதனால் பாக்கியவதியும் நாடு இழந்த மன்னனும் பிள்ளைகளும் ஒரு குடிசையில் ஏழ்மை நிலையில் வாழ வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகினார்கள். இந்நிலையில் தன் கழுத்தில் இருந்த பழைய விரத தோரணக்கயிற்றிலும் வெறுப்புற்று அதையும் அறுத்து முற்றத்தில் இருந்த அவரைக் கொடிப்பந்தவில் வீசிவிட்டாள். அவ் அவரைக் கொடி இயற்கைக்கு மாறாக நன்றாகப் பூத்துக்காய்த்தது. அந்த அவரைக்காய்களைச் சமைத்துத் தன் குடும்பத்தின் பட்டினியை ஓரளவு சமாளித்து வந்தாள். பாக்கியவதியின் வாழ்க்கை நிலை மிக

மிக மோசமாக தன் சகோதரியாகிய புண்ணியவதியிடம் தன் முத்த மகனை பொருள் உதவி பெற்று வரும்படி அனுப்பினாள். உச்சயினி சென்றதும் தம் ஏழ்மை நிலமையைப் புண்ணியவதி யிடம் கூறிப் பொன் முடிப்பு ஒன்று பெற்றுத்திரும்பும் போது குளத்தில் நீர் குடிக்கும் பொருட்டு அதைக் குளக்கரையில் வைத்து விட்டு நீர் அருந்தும் போது மரத்தின் மேல் இருந்த கருடன் அப்பொன் முடிப்பைத் தூக்கிக் கொண்டு பறந்தது. வெறும்கையுடன் வீடு திரும்பி, நடந்ததைக் கூறிய மகனை மீண்டும் சென்று புண்ணியவதி யிடம் உதவி பெற்று வரும்படி பாக்கியவதி அனுப்பினாள். அங்கு சென்றதும் நடந்ததைக் கேட்டறிந்த புண்ணியவதி மீண்டும் ஒரு பொன் முடிப்பைக் கொடுத்து மிகக்கவ னமாகக் கொண்டு சென்று சகோதரியிடம் கொடுக்கும்படி கூறினாள். அவன் வரும் வழியில் ஒரு கள்வன் அவன் பொன் முடிப்பைத் தட்டிப் பறித்துக் கொண்டு ஓடினான். அப்பொழுது “விரதத்தை விட்டவர்க்கு எதுதிரவியம்” என்று ஒரு அசரீரிவாக்கு கேட்டது. உடன் அவன் புண்ணியவதி யிடம் திரும்பிச் சென்று நடந்தவற்றை விபரமாக மனவருத்தத்துடன் கூறத் தன் சகோதரி விரதத்தை இடையில் நிறுத்தியமை யால் தான் இவ்விபர்தம் ஏற்பட்டதென்பதையறிந்து பாக்கியவதி மீண்டும் விரதத்தை தொடர்ந்து அனுஷ்டிப்பதற்கு ஏற்ற வழிவகைகளைச் செய்து கொடுத்தாள் விரத அனுட்டானத்தை தொடர்ந்தும் அனுட்டிக்கத் தொடங்கியதும். முன்பு வழியில் திருட னாலும் கருடனாலும் பறிகொடுக்கப்பட்ட திரவியங்கள் திரும்பக்கி டைத்தன. பாக்கியவதி யின் வாழ்விலும் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. சோழ அரசனும் பறிபோன தன் இராச்சியத்தைத் திரும்பப் பெற்றான்.

ஸ்கந்தபுராணத்தில் உள்ள இக்கதையால் நாம் கேதார கௌரி விரதத்தின் மகிழமையையும் அதை தொடர்ந்து செய்யாமல் உதாசீனம்

செய்தமையால் ஏற்பட்ட விபரீதங்களையும் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்விரதத்தை தொடர்ந்து இருபத்தொரு வருடங்கள் ஆத்மசத்தியுடன் அனுட்டித்தால் விரும்பிய பலனைப் பெறலாம் என்பது தின்னம். இது ஒரு பூசை சார்பான விரதம், இதை அனுசரிப்பது மிகவும் எளிது சங்கற்பம், அபிஷேகம், நெவேத்தியம், தூபதீபம் அர்ச்சனை, வலம் வருதல் என்ற இவ்வளவுமே பூசையம் சமாகும். இது புனிதமான இல்லங்களிலும் மரத்தடிகளிலும் நிகழலாம். ஆதிகாலத்தில் அம்மியின் குழவியையோ ஆட்டுக்கல்லின் குழவி யையோ பூசை செய்து இலிங்கமாகப் பாவித்து பூசித்து அனுட்டிக் கப்பட்டதாக முன்னோர் கூறுவர். பூசையின் இறுதிநாளாகிய இருபத் தோராவது நாளில் அம்பாளையும் அலங்கரித்து இலிங்கத்துக்கு அருகில் வைத்துப் பூசிக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

இவ்விரதம் இருபாலாருக்கும் உரியதே விவாக மாகாத கன்னிப் பெண்களும், இளைஞர்களும், குடும்ப வாழ்விலிருந்து பிரிந்து இருப்போரும் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்ததனால் அவர்களின் விருப்பங்கள் கூடிய விரைவில் நிறைவேறியதை நாம் எம் வாழ்நாட்களில் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

“கொம்பைப் பிடித் தொருக்காலர்கள் இருக்கால் மலர்தூவி நம்பன்நமை யாள்வான் என்று நடுநாளையும் பகலும் கம்பக் களிற்றினமாய் நின்று சனை நீர்களைத்தூவிச் செம்பொற்பொடி சிந்துந் திருக்கேதார மென்றே”

சுந்தரர்

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய
திருக்கேதாரத் தேவாரப் பதிகம்

பண். செவ்வழி

2 ஆம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டரஞ்சு களிறும் மடக்கிச் சுரும்பார் மலர்
இன்டைகட்டி வழிபாடு செய்யுமிடமென்பரால்
வண்டு பாட மயிலால மான்கன்று துள்ளவரிக்
கெண்டைபாயச் சுளைநீல மொட்டலருங் கேதாரமே. 1

பாதம் விண்ணோர் பலரும் பரவிப் பணிந்தேத்தவே
வேதநான்கும் பதினெட்டொடாரும் விரிந்தார்க்கிடம்
தாது விண்ட மதுவுண்டு மிண்டிவரு வண்டினம்
கீதம் பாட மடமந்தி கேட்டுகளுங் கேதாரமே. 2

முந்திவந்து புரோதாய மூழ்கி முனிகள் பலர்
எந்தை பெம்மா னென நின்றிறைஞ்சும் மிடமென்பரால்
மந்திபாயச் சரேலச் சொரிந்தும் முரிந்துக்கழுக்
கெந்தநாறக் கிளருஞ் சடையெந்தை கேதாரமே. 3

உள்ளமிக்கார் குதிரைம் முகத்கார் ஒருகாலர்கள்
எள்கலில்லா இமையோர்கள் சேரும் மிடமென்பரால்
பிள்ளை துள்ளிக் கிளைபயில்வ கேட்டுப் பிரியாது போய்க்
கிள்ளையேனற் கதிர் கொனர்ந்து வாய்ப்பெய்யுங் கேதாரமே. 4

ஊழியூழி யுனர்வார்கள் வேதத்தினொண் பொருள்களால்
வாழியெந்தை யெனவந்தி றைஞ்சும் மிடமென்பரால்
மேழிதாங்கி உழுவார்கள் போலவ்விரை தேரிய
கேழல் பூழ்தி கிளைக்க மணிசிந்துங் கேதாரமே. 5

நீறுபூசி நிலத்துண்டு நீர் மூழ்கி நீள்வரைதன்மேல்
தேறுசிந்தையுடையார்கள் சேரும் மிடமென்பரால்
ஏறிமாவின் கனியும் பலாவின்னிருஞ் சுளைகளும்
கீறிநாளும் முசுக்கிளையொடுண்டுகளுங் கேதாரமே 6

வரியோடு மொழியோடு சொல்ல வசதி

மடந்தைபாகத் தடக்கிம் மறையோதி வானோர் தொழுத்
தொடர்ந்த நம்மேல் வினை தீர்க்க நின்றார்க் கிடமென்பரால்
உடைந்த காற்றுக் குயர்வேங்கை பூத்துதிரக்கல் வரைகண்மேல்
கிடந்த வேங்கை சினமாழுகஞ் செய்யுங் கேதாரமே 7

அரவமுந்நீ ரணியிலங்கைக் கோனையரு வரைதனால்
வெருவலூன்றி விரலால் அடர்த்தார்க் கிடமென்பரால்
குரவங்கோங்கங் குளிர்பிண்டி ஞாழல்கூர புன்னைமேல்
கிரமமாக வரிவண்டு பண்செய்யுங் கேதாரமே. 8

ஆழந்துகாணார் உயர்ந்தெய்த கில்லார் அலமந்தவர்
தாழந்துதந்தம் முடிசாய நின்றார்க் கிடமென்பரால்
வீழந்துசெற்று நிழற்கிறங்கும் வேழத்தின் வெண்மருப்பினைக்
கீழந்து சிங்கங் குருகுண்ண முத்துதிருங் கேதாரமே. 9

கடுக்கள் தின்று கழிமீன் கவர்வார்கள் மாசுடம்பினர்
இடுக்கணுய்ப்பார் அவரெய்த வொன்னா இடமென்பரால்
அடுக்க நின்றவ் வறவுரைகள் கேட்டாங் கவர்வினைகளைக்
கெடுக்க நின்ற பெருமான் உறைகின்ற கேதாரமே. 10

வாய்ந்தசெந்தெநல் வினைகழனி மல்கும்வயற் காழியான்
எய்ந்த நீர்க்கோட் டிமையோர் உறைகின்ற கேதாரத்தை
ஆய்ந்து சொன்ன அருந்தமிழ்கள் பத்தும்மிசை வல்லவர்
வேந்தராகி உலகாண்டு வீடுகதி பெறுவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

சவாமிக்கு ஆகாத பத்திர புஷ்பங்கள்

விநாயகர் - துளசி	சிவன் - தாளம்பூ
------------------	-----------------

உமாதேவி - அறுகு, நெல்வி	சூரியன் - விலபம்
-------------------------	------------------

வைரவர் - நந்தியாவர்த்தம்	விஷ்ணு - அர்ச்சதை
--------------------------	-------------------

சரஸ்வதி - பவளப்புஸ்பம்	இலட்சுமி - தும்மை
------------------------	-------------------

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய
திருக்கேதாரத் தேவாரப் பதிகம்

பண: நட்டபாடை

7 ம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்வாவது மாயம்மிது மன்னாவது திண்ணம்
பாழ் போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய் செய்த பறிதான்
தாழாதறஞ் செய்மின்தடங் கண்ணான்மல ரோனும்
கீழ் மேலுற நின்றான்திருக் கேதார மெனீரே.

1

பறியேசுமந் துழல் வீர்பறி நரிகீறுவதறியீர்
குறிக்குவிய கூற்றங்கொனும் நாளால் அறம் உளவே
அறிவானிலும் அறிவான்நல நறுநீரொடு சோறு
கிறிபேசிநின்றிடுவார்தொழு கேதாரமெ ஸீரே.

2

கொம்பைப்பிடித் தொருக்காலர்கள் இருக்கால் மலர் தூவி
நம்பன் நமை யாள்வானென்று நடுநாளையும் பகலும்
கம்பக்களிற் றினமாய் நின்று சுனைநீர்களைத் தூவிச்
செம்பொற் பொடி சிந்துந்திருக் கேதாரமெ ஸீரே.

3

உழுக்கேயுண்டுபடைத்து) அட்சிவைத்திழப் பார்களுஞ்சிலர்கள்
வழக்கே யெனிற் பிழைக்கே மென்பர் மதிமாந்திய மாந்தர்
சழக்கேபறி நிறைப்பாரொடு தவமாவது செய்மின்
கிழக்கேசல மிடுவார் தொழு கேதாரமெ ஸீரே.

4

வாளோடிய தடங்கண்ணியர் வலையிலமுந்தாதே
நாளோடிய நமனார்தமர் நனுகாமுனம் நனுகி
ஆளாயுய்ம்மின் அடிக்கட்கிட மதுவேயெனி லிதுவே
கீளோடர் வசைத்தானிடங் கேதாரமெ ஸீரே.

5

தளிசாலைகள் தவமாவது தம்மைப் பெறி லன்றே
குளியீருளங் குருக்கேத்திரங் கோதாவரி குமரி
தெளியீருளஞ் சீர்பர்ப்பதந் தெற்குவடக்காகக்
கிளிவாழை யொண் கணிகீறியுன் கேதாரமெ ஸீரே.

6

பண்ணின் தமி ழிசைபாடவின் பழவேய்முழ வதிரக்
 கண்ணின்னொளி கனகச்சனை வயிரம்மலை சொரிய
 மன்னின்றன மதவேழங்கள் மனிவாரிக்கொண்டெறியக்
 கின்னெண்ணிசை மூரலுந்திருக் கேதாரமெ ஸீரே.

7

முளைக்கைப்பிடி முகமன் சொலி முதுவேய்களை யிறுத்துத்
 துளைக்கைக்களிற் றினமாய்நின்று சுனைநீர்களைத் தூவி
 வளைக்கப் பொழி மழைகூர்தர மயில் மான்பினை நிலத்தைக்
 கிளைக்கமணி சிந்துந் திருக் கேதாரமெ ஸீரே.

8

பொதியேசுமந் துழல்வீர் பொதி அவமாவதும் அறியீர்
 மதிமாந்திய வழியே சென்று குழிவீழ்வதும் வினையால்
 கதி குழ்கடல் இலங்கைக்கிறை மலங்கவரை யடர்த்துக்
 கெதிபேறுசெய் திருந்தானிடங் கேதாரமெ ஸீரே.

9

நாவின்மிசை அரையன்னொடு தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
 யாவர்சிவ னடியார்களுக் கடியானடித் தொண்டன்
 தேவன்திருக் கேதாரத்தை ஊரன் உரைசெய்த
 பாவின் தமிழ் வல்லார்பர லோகத் திருப்பாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

கடவுட் பூசைக்கு ஆகாத பூக்கள்

எடுத்துவைத்துலர்ந்தபூவும், தானேவிழுந்து கிடந்தபூவும்,
 பழம் பூவும், உதிர்ந்த பூவும், அரும்பும், இரவில் எடுத்த
 பூவும், கை, சேலை, சால்வை, எருக்கிலை, ஆமணக்கிலை
 என்பவற்றிற் கொண்டு வந்தபூவும், காற்றிலடிபட்டபூவும்,
 புழுக்கடி, எச்சம், சிலந்தி, நூல், மயிர், என்பவற்றோடு
 கூடியபூவும், மோந்தபூவும், கடவுட் பூசைக்கு ஆகாதவை.

கொரி காப்பு

முன் நின்று செய்யுள் முறையாய் புனைதற்கு

என் நின்ற ருள்க எலியூர்தி - மன்னவா

சொற்குற்றம் ஏனைப்பொருள் சேர் தொடைக்குற்றம்

எக்குற்றம் வாராமலே

காப்பெடுக்க வந்தேனே கொளரி அம்பாள் தாயாளே

காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளி மகாதேவியரே

காலமெல்லாம் நின்னிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்

எண்ணும் கருமம் இனிதாய் முடித்திடுவாய்

பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்

உண்ணும் உணவாக உயிரிருக்கு உயிராக

என்றும் இருந்தே எனைக் காத்து வந்திடுவாய்

காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்

காளி மகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்

குலம் கைக் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே

அரியை உடையவளே அம்மா காளித்தாயே

கொடிய மகிஷாசுரனைக் கூறுமுன்னே போட்டவளே

அசுரர் குலம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க் கொடியே

சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீ இருந்தாய்

பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீ இருந்தாய்

அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்

சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்

ஜங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்

விரதத்தை கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்

அம்மா உனை அனைத்தே அருள் மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்று படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்

நெறியறியாத் திகைப் போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிவிடு

காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டி விடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழவிடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப் பருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே வினளகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நற்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளைகள் அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நாம் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்குத் திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடையதலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லமையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனியுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பலவகைத் திரவியங்கள்
 நானுனக்கு தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காரும் மம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினை காக்கும் காப்பவளே
 என் தாயே வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உனதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையைக் கணப்பொழுதில் மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏந்திழழையே தாயாரே
 காப்பெனக்குப் போட்டு விட்டால் கல்மனதும் இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகி வரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்தே அணிவோருக்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோருக்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோருக்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவிடும்
 நாள் கோள் இவையெல்லாம் நலமுடனே இணைந்து வரும்

சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கெளரி அம்மா
 காப்பினைக் கட்டிலிட்டு கடமை முடிந்தென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதெல்லாம் நறும் காப்பு கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டு போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதில் விழித்திடுவேன்
 ஞானக் கொழுஞ்சடரே காளியுன்னைக் கானுகின்றேன்
 காப்பெனக்கு கையில் பூண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிபோல் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலேதும் கண்திறந்து காட்டுமம்மா
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபத்தொரு நாள்வரையில் இசையும் விரதமொடு
 தீமைச் செயலேதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 பக்தி மனதோடு பரவி அணிவோருக்கு
 சித்தி யெலாம் தருவாள் சீர்பெருகு கெளரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால முனர்வுமுண்டு
 இச்சகத்தில் உள்ளோர் எல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவார்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலக்கமொடு வந்திடவே
 அச்சக்தியெல்லாம் அருள்வாள் கெளரியவள்
 கெளரி காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவிட
 ஞானங் கிளர்ந்து வர நல்லருளைச் செய்திடுவாய்
 தெவிட்டாத தீங்கனியே தேவிபராசக்தியம்மா
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கெளரியம்மா காப்பருள்வாய்

விரதமாவது யாது?

மனம், பொறிவழிபோகாது நிற்றற் பொருட்டு உணவை
 விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும்
 மூன்றினாலும் இறைவனை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக
 வழிபடுதல்.

கேதாரீஸ்வரர் புஜாவிதி

பூஜாரம்பத்தில் மஞ்சளால் விநாயகரைச் செய்வித்து கந்தம் புஷ்பம், அறுகுசாத்தி நோன்பு நூற்பவர்கள் கையில் புஷ்பம் கொடுத்து விநாயகரை அர்ச்சனை செய்விக்க வேண்டியது அதற்கு மந்திரங்களாவன

ஓம் சுமுகாய நம:

ஓம் தூமகேதுவே நம:

ஓம் ஏகதந்தாய நம:

ஓம் கணாத்யக்ஷாய நம:

ஓம் கபிலாய நம:

ஓம் பாலசந்திராய நம:

ஓம் கஜகர்ணகாய நம:

ஓம் வக்ரதுண்டாய நம:

ஓம் லம்போதராய நம:

ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய நம:

ஓம் விகடாய நம:

ஓம் ஹேரம்பாய நம:

ஓம் விகந்ராஜாய நம:

ஓம் ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம:

ஓம் விநாயகாய நம:

ஓம் மகாகணாதிபதயே நம:

என்னும் சோடச நாமங்களை யோதி நானாவித பத்திர புஷ்ப மிட்டு, தூபம் ஆக்கிராபயாமி, தீபம் தர்சயாமி, என்று சொல்லிதூபதீபம் காண்பித்து தகஷ்ணை தாம்பூலம் நெநவேத்தியம் வைத்து தீபாராதனை யான பிறகு ஸ்ரீ கேதாரீஸ்வரரை ஆவாகனஞ் செய்ய வேண்டியது அதாவது அம்மியையுங் குழவியையும் அலங்கரித்து அம்மியின் மேல் குழவியை நிறுத்தி குங்குமம் கந்தம் முதலிய பரிமளதீர வியங்க களை அணிவித்து பருத்திமாலையிட்டு, புஷ்பஞ்சாத்தி அத னெதிரில் கலசம் நிறுத்தி, அதற்கும் பருத்தி மாலை, புஷ்பஞ்சார்த்தி நோன்பு விரதமனுஷ்டிப்பவரை அங்கே அமர்ச்செய்து கேதாரீஸ்வரரை மனதி லே தியானஞ் செய்து கொள்ளச் சொல்லி காசிகங்கா தீர்த்த திருமஞ்சன மாட்டியது போலும் பட்டு பீதாம்பரம் ஆபரணாதிகளால் அலங்கரித்தது போலும் மனதில் சங்கல்பஞ் செய்து கொள்ளச் சொல்லி, வில்வம், தும்பை, கொன்றையாகிய மலர்களால் ஈஸ்வரரைக் கீழ்க்கண்ட மந்தி ரங்களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்விக்கவேண்டும்.

ஓம் சிவாய நம:	ஓம்மான்திராய நம:
ஓம்கேசவாய நம:	ஓம்சிவாய நம:
ஓம்ருத்ராய நம:	ஓம் சதாசிவாய நம:
ஓம்சங்கராய நம:	ஓம் அச்சதாய நம:
ஓம்நீலகண்டாய நம:	ஓம் நிர்மலயா நம:
ஓம் நாராயணாய நம:	ஓம் அருபாய நம:
ஓம் கிருஷ்ணாய நம:	ஓம் ஆனந்த ரூபாய நம:
ஓம் பத்மநாபாய நம:	ஓம்கோவிந்தாய நம:
ஓம் கங்காதராய நம:	ஓம் சூலபாணயே நம:
ஓம் கைலாசவாசாய நம:	ஓம் ஈசாந்யாய நம:
ஓம் திரிகுலாய நம:	ஓம்சிவபூஜாய நம:
ஓம் மழுவேந்திராய நம:	ஓம் காலகண்டாய நம:
ஓம் கபாலமூர்த்தியே நம:	ஓம் தாமோதராய நம:
ஓம் பரமகுருவே நம:	ஓம்பார்வதீபிராணேசாய நம:
ஓம் சாந்தருத்ராய நம:	ஓம் சற்குருவாய நம:
ஓம் மார் கண்டாய நம:	ஓம் நந்திகேஸ்வராய நம:
ஓம் திரிபுரதலூணாய நம:	ஓம்கேதாரீஸ்வராய நம:

என்று அர்ச்சனை செய்வித்து அவர்கள் கையில் புஷ்பம் அகஷதை கொடுத்து மும்முறை பிரதர்க்ஷணம் செய்வித்து, கையிலுள்ள புஷ்ப அகஷதையை சுவாமியின் மேல் போடச் செய்து, தூபதீபங் காட்டி நெவேத்தியம், தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து கற்பூர தீபாராதனை காண்பித்து, அவர்களுக்கு நோன்புக் கயிறும், புஷ்பமும், அகஷதையுங் கொடுத்து ஆசீர்வாதம் செய்யவும், அவர்கள் அகஷதையைச் சிரசின் மேல் போட்டுக் கொண்டு நோன்புக்கயிற்றைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டியது.

ஆலய வழிபாடு

திருக்கோயில்

இறைவன் அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றார்கள்று ஈன்ற பசுவில் பால் உடல் முழுவதிலும் பரந்திருப்பினும் அதன் மூலையிலிருந்து மட்டும் பால் சுரப்பது போல் எல்லாம் வல்ல இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் திருக்கோவில்களில் ஆன்மாக்களாகிய எமக்கு அருள் புரியும் பொருட்டு விளங்கித் தோன்றி அருள் சுரக்கின்றார்.

கோவிலுக்குச் செல்லும் முறை

அதிகாலையில் எழுந்து பரிசுத்தமான நீர்நிலையில் நீராடி தோய்த்துவர்ந்த ஆடைகளையுடுத்திக் கொண்டு சமயதீட்சை பெற்ற வராயின் திரிபுண்டரமாகவும் ஏனையோர் உத்தானமாகவும் விபூதியைத் தரித்துக் கொண்டு தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை குங்குமம், சந்தனம், விபூதி, ஊதுவத்தி, குடம், பூ, மாலை போன்ற அர்ச்சனைப் பொருட்களைச் சுத்தமான பாத்திரத்தில் வைத்து எடுத்துக் கொண்டு உலக நிகழ்ச்சிகளில் மனதைச் செலுத்தாது. நாம் வழிபடும் தெய்வத்தின் திரு நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டும் பன்னிரு திருமுறைகளை மனதில் பாராயணம் செய்து கொண்டும் செல்லல் வேண்டும். திருக்கோயிலை அண்மித்ததும் அங்குள்ள திருக்குளத்தி லோ, கிணற்றிலோ கைகால்களைக் கழுவி, ஆசமனஞ் செய்து தூலவிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்து இரண்டு கைகளையுஞ் சிரிசிலே குவித்துச் சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு உள்ளே போதல் வேண்டும்.

வழிபடும் முறை

பலி பீடத்திற்கு இப்பால் வீழ்ந்து வணங்குதல் வேண்டும். கிழக்கு மேற்கு நோக்கிய சந்திதானங்களில் வடக்கே தலைவைத்து வணங்குதல் வேண்டும். வடக்கு தெற்கு நோக்கிய சந்திதானங்களில் கிழக்கே தலைவைத்து வணங்குதல் வேண்டும். கிழக்கிலும் வடக்கிலும் கால் நீட்டி வணங்குதல் கூடாது. ஆடவர்கள் ஆட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். அட்டாங்க வணக்கம் என்பது தலை, கையிரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, மேவாய், செவியிரண்டு என்னும் எட்டவய மும்

நிலத்திலே பொருந்தும்படி பூமியிலே சிரசைவைத்து மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக்கையை முன்னும் இடக்கையை பின்னும் நேரே நீட்டி பின் அம்முறையே மடக்கி வலப்புயழும் இடப்புயழும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையை நோக்கி நீட்டி வலக்காதை முன்னும் இடக்காதை பின்னும் நிலத்திலே பொருந்தச் செய்து வணங்குதல் வேண்டும். பெண்கள் பஞ்சாங்க வணக்கம் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சாங்க வணக்கமாவது தலை, கையிரண்டு, முழங்கால் இரண்டு, என்னும் ஐந்து அவயழும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல் ஆகும். இவ்வாறு பலிபீடத்திற்கு முன் அபிஷேக நிவேதன சமயம் அல்லாத நேரத்தில் வணக்கம் செய்த பிறகு திருக்கோயில் வீதியை வலம் வருதல் வேண்டும்.

இரண்டு கைகளையும் சிரசிலேனும் மார்பிலேனும் குவித்து சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு கால்களை மெல்ல வைத்து மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது ஒன்பது முறை வீதியை வலம் வருதல் வேண்டும். முதல் முதலில் விநாயகரை வணங்குதல் வேண்டும். அப்போது கைவிரல்களை மடித்து முட்டியாகப்பிடித்துக் கொண்டு இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே மூன்று முறை குட்டி வலக்காதை இடக்கையினாலும் இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக் கொண்டு குதிக்கால்களில் பின்பகுதி முட்டும் வரை மூன்று முறை தாழந்தெழுந்து கும்பிடல் வேண்டும். விநாயகரை தரிசனம் செய்தபின் நந்தி யெம்பெருமானையும் துவாரபாலகரையும் வணங்கி அனுமதி பெற்று உள்ளே செல்லல் வேண்டும். மூலமூர்த்தியாகிய சிவனைத்தரிசனம் செய்தபின் பரிவாரமூர்த்திகளாகிய தட்சணா மூர்த்தி, சோமாஸ்க்கந்தர், சந்திர சேகரர், புவனேஸ்வரி, வேணு கோபாலர், மகாலக்ஷ்மி, கண்ணகி, ஆறுமுகக் கடவுள், பைரவர், வீரபத்திரர், நவக்கிரகநாயகர்கள், நாகதம்பிரான் போன்ற ஏனைய திருவுருவங்களை தரிசனம் செய்தபின் இறுதியாக சண்டேசவரர் சந்திதியை அடைந்து அப்பெருமான் சதா நிஷ்டையில் இருப்பதால் மூன்று முறை கைதட்டிக் கும்பிட்டு பிரார்த்தனைப் பலனைத் தரும் பொருட்டு வணங்குதல் வேண்டும். உடையில் உள்ள நூல்களைப் பிடுங்கி அர்ப்பணம் செய்தல் கூடாது மூலமூர்த்திக்கும் சண்டேஸ்வரருக்கும் குறுக்கால் செல்லல்கூடாது. இவர் மூலமூர்த்தி ஆண்தெய்வமானால்

சண்டேஸ்வரர் என்றும் மூலமூர்த்தி பெண் தெய்வமானால் சண்டேஸ் வரி என்றும் அழைக்கப்படுவர்.

தமிழ் வேதமாகிய பஞ்சபுராணத்தை ஒதும் போது அடக்க ஒடுக்கமாக நின்று முதலில் திருச்சிற்றம் பலம் எனக்கூறிப்பின் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம், வாழ்த்து ஆகிய அருட்பாக்களை மனங்கசிந்துருக கண்ணீர மல்க, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப, பண்ணிசையோடு ஒதுதல் வேண்டும். வீட்டிலிருந்து கொண்டு சென்ற அர்ச்சனைப்ப பொருட்களை பூசகரிடம் கொடுத்து இஷ்ட தெய்வத்திற்கு அர்ச்சித்ததும் கோவில் பூசகரால் கொடுக்கப்படும் பிரசாதங்களை அடக்கமாக நின்று இரண்டு கைகளை யும் நீட்டி வலக்கையை மேலும் இடக்கையை கீழும் வைத்து விபூதியை வாங்கி வடக்கு முகமாகவோ கிழக்கு முகமாகவோ நின்று அன்னார்ந்து கொண்டு சிவ சிவ என்று உச்சரித்தபடி மூன்று விரல்களால் விபூதியை நெற்றியின் ஒரு புறத்திலிருந்து மறுபுறம் வரையும் துலக்க மாக பூசதல் வேண்டும். ஒரு இரு விரல்களால் பூசதல் ஆகாது மிகுதியான விபூதியை நிலத்தில் சிந்தாமல் அதை பவுத்திரப்படுத்தி வைத்திருத்தல் வேண்டும். சந்தனம், குங்குமத்தை நெற்றியில் இட்டபின் மிகுதியை கோவில் தூண், சவர் மதில் போன்றவற்றில் பூசதல் கூடாது. பத்திரபுஷ்பங்களை நிலத்தில் சிந்துதல், அவற்றை காலால் மிதித்தல் மகாபாவமான செயலாகும். அதன் பின் தரும் தீர்த்தம் பஞ்சாமிரதம் போன்றவற்றை அருமருந்தாக அமிரதமாக உண்டபின் வாய் கைகளைச்சுத்தம் செய்து பலி பீடத்தடிக்கு வந்து மீண்டும் கீழே விழுந்து வணங்கி அங்கு நின்று சுவாமி தரிசனம் செய்து உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு அதிலிருந்து அகன்று ஒரு புறம்போக்கான இடத்தில் இருந்து கொண்டு பஞ்சாட்சரத்தை இயன்றவு ஒதுதல் வேண்டும். இல்லற மேம்பாட்டிற்காக நகராதி பஞ்சாட்சரமாகிய நமசிவாய என்னும் ஜந்தெழுத்தை செபமாலை மணிகளைக்கீழ் நோக்கித்தள்ளிய வண்ணம் செபிக்க வேண்டும். துறவற மேம் பாட்டிற்காக முத்தியின் பம் பெறும் பொருட்டு சிகராதி பஞ்சாட்சரமாகிய “சிவாயநம்” என்னும் சிவமூல மந்திரத்தை செபமாலை மணிகளை மேல் நோக்கி நகர்த்தியவாறு செபிக்க வேண்டும். இறுதியாக அர்ச்சனைப் பொருள்களுடன் திருக்கோவிலிருந்து வெளியேறி மீண்டும் தூலலிங்கமாகிய

கோபுரத்தை தரிசித்துக் கொண்டு தெய்வ சிந்தனையுடன் வீடேகுதல் வேண்டும். கோவிலிலிருந்து பெறப்பட்ட பாதித் தேங்காய்களை மாமிச உணவு தயாரிப்பதற்கு பயன்படுத்தலாகாது.

திருத்தொண்டுகள்

கூட்டுதல், கழுவதல், பத்திரபுஷ்பம் கொடுத்தல், திருமாலை கட்டுதல், சுகந்ததூபம் இடுதல், திரு விளக்கேற்றுதல், பூசைத்திர வியங்கள் எடுத்தல், தீவர்த்தி, குடை, கொடி, ஆலவட்டம் பிடித்தல், சாமரம் வீசுதல், சுவாமியைத்தாங்கி வீதி வலம் வருதல், சுவாமியின் பின்பக்கமாகச் சென்று இசையுடன் கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்தல், திருவீதியில் உள்ள புல் பூண்டுகளைச் செதுக்குதல், திருக்கோபுரத் திலும் மதில் சுவர்களிலும் ஏனைய கட்டடங்களிலும் உண்டாகும் ஆல், அரசு, வேம்பு முதலியவற்றை வேரோடுகளைதல், நந்தவனம் அமைத்தல், திருக்கோவில், திருக்குளம், திருவீதி, போன்றவற்றை எச்சில் மலசலம் முதலியவற்றினால் அசுத்தமடையா வண்ணம் பாதுகாத்தல்.

நிர்வாகம்

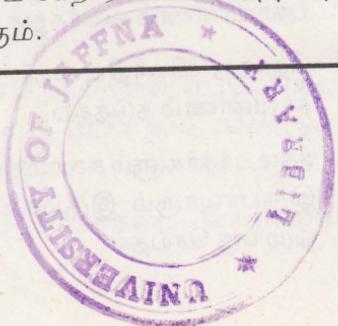
1. நித்திய, நைமித்திய பூசைகள், அலங்காரத்திருவிழாக்கள் போன்றவற்றை தகைமை வாய்ந்த பூசகர், சிவாசாரியார்கள் மூலம் நடாத்துதல்.
2. வருடம் முழுவதும் நித்திய பூசைகளைத் தினமும் நேரம் தவறாது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சைவாகம விதிப்படி நடாத்த ஒழுங்குகள் செய்தல்
3. கோவில்த் திருப்பணி வேலைகளை உரியகாலத்தில் செய்து அதற்குரிய சடங்குகளையும் செய்வித்தல்
4. மூலமூர்த்தி பரிபாரமூர்த்திகளின் சந்திதிகளை எப்பொழுதும் உள்ளும் புறமும் பரிசுத்தமாக இருக்கும் பொருட்டு கண்காணித்துக்கொள்ளல்.
5. சுவாமி எழுந்தருளும் தேர், சப்பரம், சகடை, வாகனங்கள்

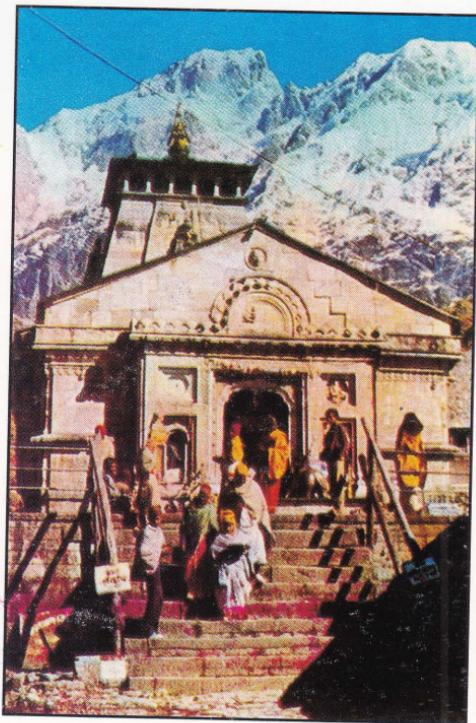
போன்றவற்றை உரிய காலத்தில் திருத்திப் புதுப்பித்து அவை பழுதுறா வண்ணம் பாதுகாப்பான இடத்தில் வைத்தல்.

6. கோவிலுக்கு வேண்டிய பொருட்கள் உபகரணங்களைக்குறை வின்றிச் சேமித்து வைத்தல்
7. காகம், புறா, குரங்கு, எலி, அணில் போன்றவற்றால் அசுத்தமும் சேதமும் ஏற்படாவண்ணம் பாதுகாத்தல்
8. கோவில் பூசகர், அர்ச்சகர், ஊழியர், காவலர் கலைஞர் போன்றோரின் ஊதியங்களை உரியகாலத்தில் தவறாது கொடுத்தல்.
9. கோவிலுக்குரியநிதி, பொருள் போன்றவற்றை நேர்மையாகவும் நீதியாகவும் கையாண்டு அதற்கு எதுவித பங்கமும் ஏற்படாவண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளல்.
10. கோவில் திருவிழா போன்ற விசேஷ காலங்களில் சிற்றின்ப உணர்ச்சிகளை ஊட்டக்கூடிய கேளிக் கைகளைத் தவிர்த்து பேரின்பப் பெருவாழ்வுக்கு வழிகாட்டக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துதல்.
11. கூட்டுப்பிரார்த்தனை பஜனை போன்றவற்றை உரிய நேரகாலங்களில் நடாத்துதல்.
12. கோவிலில் பக்தி நெறியூட்டும் பாடல்களை மட்டும் ஒலி பரப்புதல்.
13. மதுபோதையிலும், மாமிசபோசனம் உண்டவுடனும், தலைவிரி கோலத்துடனும், கோவிலினுள் புகுவதைத் தவிர்க்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுதல்.
14. ஆசாரமில்லாமலும், வாயில் வெற்றிலை பாக்கு புகைத்தலுடனும், பாதனி, சட்டை அணிந்து கொண்டும் கோவிலுள் புகாவண்ணம் தவிர்த்துக் கொள்ளுதல்.
15. தொற்று வியாதியஸ்தர், ஆசெளசம் உடையோர்களை உட்புகாவண்ணம் தடுத்தல்.
16. சகல பக்தர்களும் சவாமிதரிசனம் பெறும் பொருட்டு ஆண் பெண் இருபாலாரும் இருபக்கங்களிலும் நின்று தரிசனம் செய்ய ஒழுங்கு செய்தல்.

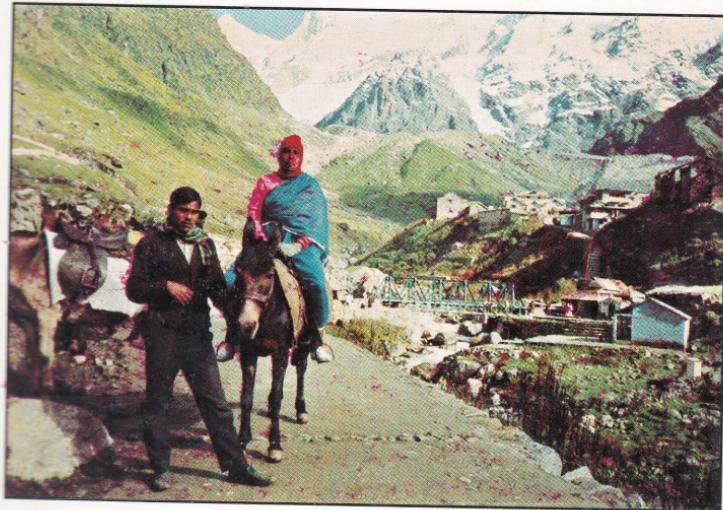
17. ஒருவர் மீது ஒருவர் இடித்துக் கொண்டும் தள்ளிக் கொண்டும் போகா வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளல்.
18. இறைவன் புகழ் பாடுதலன்றி வீண் வார்த்தை பேசாதிருக்கச் செய்தல்
19. திருக்கோவிலை புனிதமாகவும், தூய்மையாகவும் அழகாகவும் வைத்திருத்தல்
20. கோவில் பூசகரால் பக்தர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் விடுதி, சந்தனம், குங்குமம், பத்திரபுஷ்பங்கள் போன்ற பிரசாதங்களின் மிகுதியை பவுத்திரப்படுத்தும் முறையில் பாத்திரங்கள் அமைத்தல்
21. அசுத்தங்களைப் போடுவதற்கு ஏற்றமுறையில் ஆங்காங்கு குப்பைத் தொட்டிகளை அமைத்தல்
22. கோவிலுக்குள் புகும் பக்தர்கள் கால்களைக் கழுவி ஆசமனஞ்ச செய்யும் பொருட்டு நீர் நிலைகளை அமைத்தல்.
23. கோவிலின் புறப்பகுதியில் மலசலகூடங்களை அமைத்தல்
24. மகேசரர் பூசை அன்னதானம் போன்றவற்றை நடாத்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் திருமடங்களை அமைத்தல்.

கேதார கெளரி விரதம் அனுட்டிக்கும் தினங்கள்
புரட்டாதி மாதத்திலே சுக்கிலபட்சம் அட்டமி முதற்
கிருஷ்ணபட்ச சதுர்த்தசி யீறாகிய இருபத்தொரு நாளாயி
னும், கிருஷ்ணபட்சப் பிரதமை முதற் சதுர்த்தசி யீறாகிய
பதினான்கு நாளாயி னும், கிருஷ்ணபட்ச அட்டமி முதற்
சதுர்த்தசி யீறாகிய ஏழு நாளாயி னும், கிருஷ்ண பட்ச
சதுர்த்தசி யாகிய ஒரு நாளாயி னும் கேதாரகெளரி விரதத்தை
அனுட்டித்தற்குரிய தினங்களாகும்.

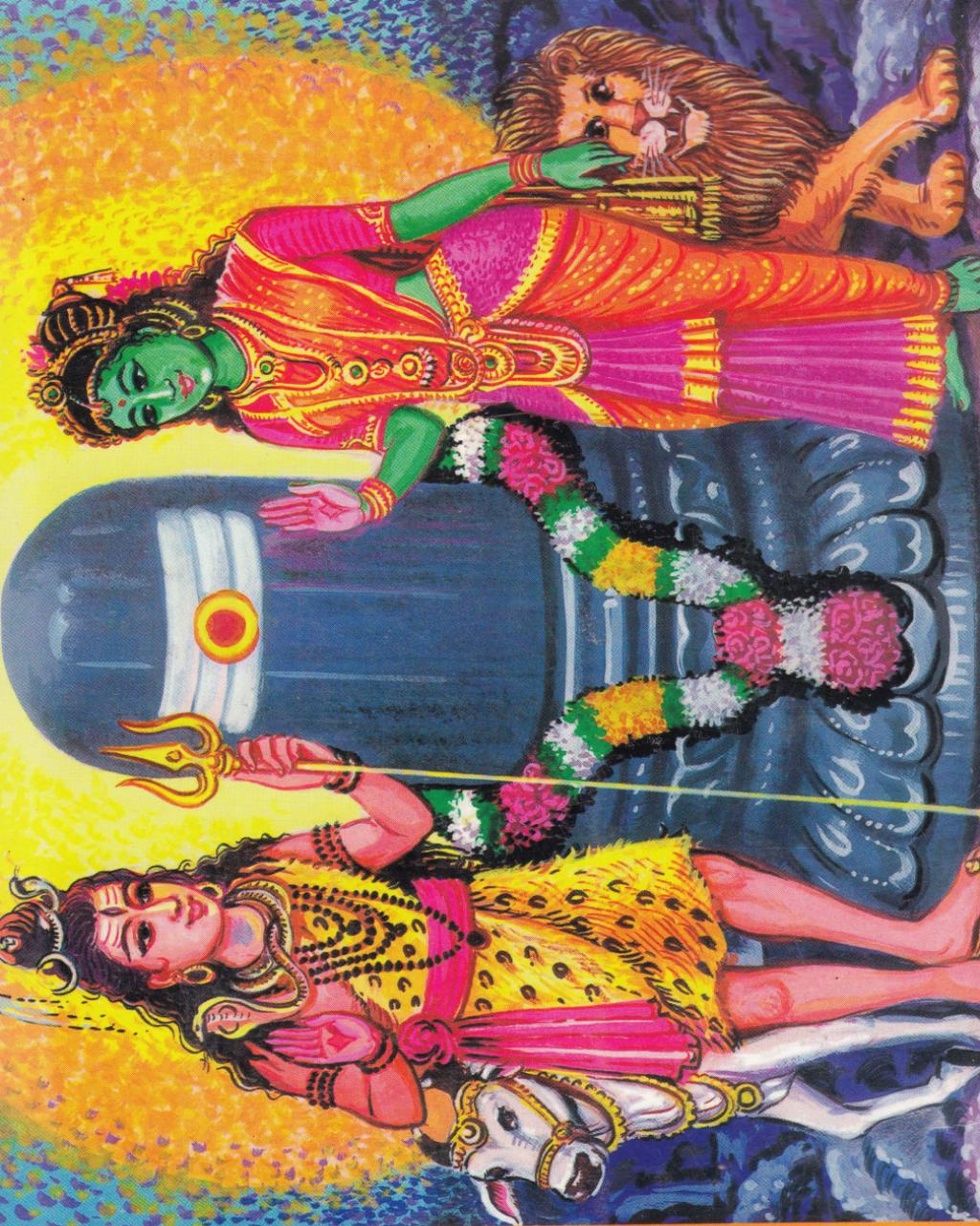

திருக்கேதாரநாதம் திருக்கோவிலின் முகப்புத்தோற்றுமும்
பனிமலையும்

திருக்கேதாரநாதம் மலை உச்சியை குதிரை மூலம்
சென்றடைந்த பெண் யாத்திரிகர்.

வெளியிடுவோர்

இடைக்காடு இந்து நெறிக் கழகம்
இடைக்காடு - அச்சவேலி

அச்சப் பதிப்பு:

லக்ஷ்மி அச்சகம், 195, ஆட்டுப்பட்டித்தெரு, கொழும்பு 13, இலங்கை.
தொலைபேசி : 448545, 458273